

for Ildt. Han erkjendte, at Afløbene i Reglen ere gode, altsaa behøvedes det ikke, og derfor vilde han have det over paa den anden Lov, men Flerparten tror, at det ikke hører her hen. Jeg skal til Slutning gjøre opmærksom paa, at der er maaske mere Fare, end adskillige Medlemmer, der ikke have læst de forskjellige Ting, som vi have havt i Udvalget, tro, ved at gaa til det af Flerparten foreslaaede, og jeg skal blot oplæse et Par enkelte Linier af Hr. Stiftsphysikus Trautner, hvoraf det vil fremgaa, at naar vi tænke os navnlig saa langt ud, som han der antyder, vil det ikke være rart, at faae Tilsyn i den Retning. Han siger nemlig: „Der er ikke saa Tilfælde af tyfsoid Feber, hvor Symptomerne ere saa lette, mest bestaaende i Hovedpine, Appetitløshed og Kraftesløshed, at de Syge kunne gaa oppe med Sygdommen, men Faren for Smitte fra saadanne lette Tilfælde kan være lige saa stor, som fra de alvorligere.“ Det vil altsaa sige, at det er en Konsekvens af, hvad der her opstilles, at naar de Mænd, der have været den bevægende Kraft for Lovforslaget, skulde føre Sagen videre, kunne vi vente, at hver Gang vi have Hovedpine og Appetitløshed osv., ville vi faae vort Meieri lukket. Maatte jeg tillige gjøre opmærksom paa en Ting, der ogsaa er betegnende, navnlig for de Mange, der frygte de store Farer, der kunne komme. Indberetningerne fra Fysikaterne omtale foruden hvormange Syge der er, ogsaa Karakteren af Sygdommene og deres Vægfærdighed. De vise en ret mærkelig Giendommelighed de tyfsoid Tilfælde, som ere komne frem forskellige Steder, og som ikke i mindste Maade have kunnet henføres til Meierier, have ofte været af en meget ondartet Karakter. Saaledes hedder det f. Ex. fra Bogenfse Lægebystrukt, at disse spredte Tilfælde ere gjennemgaaende meget heftige, medens det om dem, der ere udbredte gennem Meierierne hedder, at de havde i det Hele taget en mildere Karakter; man maa stadigt huske paa, at jeg fremdeles hævder, at det er meget tvivlsomt om de ere opstaaede paa Meierierne, men de ere komne derind, og jeg erkjender jo, at Mælken er meget stærkt smittebærende. I Indberetningen fra Ringkjøbing Fysikat hedder det: „De her i Amtet nu talrige Erfaringer om

Tyfsusmitte ved Centrifugemælk synes at godtgjøre, at de paa denne Maade opstaaede Sygdomstilfælde ere mildere og mere fortlvarige end andre, samt at de ikke let forplantes videre fra Mand til Mand saaledes som andre Tilfælde af Tyfus.“ Det er mærkelig nok, at de to Indberetninger, vi have fra Fysikaterne, komme med lignende Udtryk, gaa ud paa det Samme, idet det ene Sted hedder, at de havde en mild Karakter, og det andet Sted at det var lettere Tyfsustilfælde. Der gjøres altsaa fra Fysikaterne en bestemt Adskillelse mellem de Sygdomme, der komme andet Steds fra, og dem, der komme gennem Meierierne, og det er meget naturligt, thi der kan ikke være Tale om, at al Mælken er smittet paa en Gang, og det at den Enkeltes Mælk, som er smittet, kommer sammen med den store Masse, gjør, at den smitter ikke saa stærkt. I alt Fald viser det, at man behøver ikke at være saa meget ivrig for at faae Lovbestemmelser paa dette Omraade. Jeg skal derfor anbefale at blive staaende ved Flerpartens Forslag. Jeg skulde iøvrigt ikke sørge, om man ogsaa slog det i Stykker, men skulle vi have Noget, saa lad os blive staaende derved, thi jeg siger her, som det er blevet sagt i Dag af den ærede Formand for Udvalget, og som det blev sagt i Fjor under Debatten ved dette Forslags 1ste Behandling af det ærede Medlem for Søra Amt's 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg), at det er ingen Ulykke, om Loven ikke bliver færdig i denne Saison.

Justitsministeren (M e l l e m a n n):

Jeg skal ikke forlænge denne Debat videre, men der er dog et Par Bemærkninger, som er fremkommet her oftere fra flere ærede Taleres Side, som jeg nødes til at modsig. For det Første vil jeg atter gjøre opmærksom paa, at de Bestemmelser, som findes i §§ 8—9 ere ikke Bestemmelser, som kunne knyttes til hvad man kalder en Epidemilov. Jeg er ganske overbevist om, at man heller ikke i dette Thing vil kunne faae Folk med til saadanne Regler, som at det Apparat, der skal sættes i Bevægelse, naar Epidemien finder Sted, skulle bringes i Bevægelse, saa snart som disse enkelte Tyfsustilfælde maatte indtræde. Det er to ganske forskellige Forhold, og hele den Række af Foran-